

Люблю твій степ і подих твого степу.
Міраж кринички і міраж осель.
Поклавши крила на велику спеку,
стоїть над степом сірий журавель.

Тут всіх було — і половця, і грека.
Віки замкнула на басовий ключ
бандура степу, бурштинова дека
з голосниками гайдамацьких круч.

Громи рокочуть десь там на пониззі.
Люблю твій степ. Усе твоє люблю.
Мені самотньо, як в Червоній книзі
останньому у небі журавлю.